

God heeft de *onaanraakbaren* lief

De wonderen in mijn leven
als Indiase Dalit

Elisha Chowtapalli

UITGEVERIJ TOETSSTEEN
WWW.TOETSSTEEN-BOEKEN.NL

ISBN 9789492818126
© 2020 Uitgeverij Toetssteen
Oosterslag 4
NL 8385 GW Vledderveen Dr

An incredible journey by faith
© 2014 (4^e druk) Elisha Chowtapalli
Eerste druk in 2010
LIGHT Home, Gollanapalli (India)

Vertaling: Klaas de Jong
Correcties: Bertie de Jong-Hovinga
Opmaak: Gewoon Geertje
Ontwerp omslag: Willeke Brandsma
Coverfoto: kerstviering in LIGHT Home (Elisha Chowtapalli)

Inhoudsopgave

Aandachtspunten voor de Nederlandse lezers	7
Voor mijn familie	9
Voorwoord	11
1. Mijn jeugd	15
2. Dalits – de <i>onaanraakbaren</i> van India	23
3. Opleiding en beroepen	31
4. Bekering, theologiestudie en vervolging	41
5. Naar Australië	51
6. Mijn droom voor een weeshuis	61
7. De groei van het Light Home	67
8. Mijn tweede bezoek aan Australië en Gods wonderen	77
9. Uitbreiding met nieuwe bedieningen	85
10. Stappen zetten in geloof	105

11. Over kinderen	115
12. Mijn droom: rechten voor de Dalits	123
Conclusie	137
Dankwoord	141
Aanbevelingen	143

2. Dalits – de onaanraakbaren van India

Onze strijd is niet voor rijkdom of macht. Het is een strijd voor vrijheid, het is een strijd voor het terugwinnen van onze menselijkheid.

(B.R. Ambedkar)

In het vorige hoofdstuk heb ik verteld dat ik afkomstig ben uit het volk van de Dalits. Ik ga je nu een beeld schetsen van de Dalits en van hun leven in India. Veel mensen beseffen niet dat het kastenstelsel in India duizenden jaren heeft bestaan en ook nu nog functioneert. Officieel is het stelsel onwettig verklaard maar het leeft gewoon voort.

Toen ik aan het schrijven van dit boek begon, worstelde ik met de vraag hoe ik over de Dalits zou schrijven want we zijn het laagste soort mensen wat er bestaat in de Indiase samenleving. Ik had er moeite mee om me als een Dalit te presenteren. In India is dat bepaald niet iets om trots op te zijn. Een Dalit is een vertrapt, onwaardig en maatschappelijk totaal onacceptabel persoon.

Veel vrienden moedigden me aan om over de Dalits te schrijven zodat de mensheid begrip krijgt voor onze levenservaringen in India. Ik hoop dat mijn besluit om dit hoofdstuk in mijn boek op te nemen helpt om meer inzicht te krijgen in de samenleving waarvan ik deel uitmaak.

HET KASTENSTELSEL

Het kastenstelsel is een van de meest verwarrende mysteries van India en bestaat al meer dan drieduizend jaar. Dalits zijn de zogenaamde *onaanraakbaren* in de Indiase maatschappij en worden als lager dan

een mens beschouwd. De discriminatie van het kastenstelsel bestaat ook in Nepal en Sri Lanka en andere gebieden waar het hindoeïsme de dominante religie is. Dat de Dalits in deze landen vrijwel in slavernij leven, is het gevolg van het kastenstelsel dat hen geplaatst heeft de laagste mensen in het leven van de hindoes. Dit stelsel van verplichte discriminatie werd door de Ariërs ontwikkeld, een volk van grote, blanke mensen die ruim drieduizend jaar geleden het subcontinent India binnenvielen. Nadat ze zich hier hadden gevestigd, zochten ze een systeem om vermenging door huwelijken met de oorspronkelijke bewoners met een donkerder huid te voorkomen. Ze wilden de grote massa onder controle houden en daarom hersenspoelden ze de mensen. Ze lieten hen geloven dat hun lot door de goden is bepaald.

Volgens de leer van het hindoeïsme schiep de god Brahma de hele wereld en kwam de mensheid uit zijn lichaamsdelen onderverdeeld in de vier hoofdkasten. De bovenste kaste van leraren en priesters, de Brahmanen, kwam uit het voorhoofd van de god Brahma. De tweede kaste van koningen en krijgers, de Kshatriya's, kwam uit zijn schouders. Uit de buik van Brahma kwamen de zakenmensen, de kaste van de Vaishya's. De arbeiders kwamen uit de voeten van Brahma en vormden de vierde kaste, de Shudra's. Als je deze structuur bekijkt, ontdek je dat de Dalits uit geen enkel deel van Brahma zijn gekomen. Dalits maken geen deel uit van zijn schepping waardoor ze niet bij het gewone menselijke leven horen en niet meer dan afval als voedsel verdienen. Deze achterhaalde en onzinnige gedachten zitten nog steeds in de hoofden van de mensen in een groot deel van dit land. Het is nog lang niet zo ver dat hierin verandering komt. In India heeft men meer dan drieduizend jaar met het kastenstelsel geleefd en het tragische is dat dit stelsel nog steeds voortleeft in een groot deel van de huidige samenleving. Als een Dalit sterft, is er niemand uit de kasten die treurt maar wel als bij een van hen een koe doodgaat. Zo is de situatie in India waar een Dalit elke dag moet vechten voor eten en overleven tot er een dag zal komen dat hij een vrij mens is.

India is de grootste democratie van de wereld met een bevolking van meer dan 1,2 miljard mensen. Sinds de onafhankelijkheid in 1947 is er veel veranderd maar niet voor de Dalits terwijl die bijna een kwart van

de bevolking uitmaken (naar schatting zijn er 300 miljoen Dalits). Dalits worden de onaanraakbaren genoemd. Het zijn de paria's die tegenwoordig ook wel met 'slumdogs' (honden uit de sloppen) worden aangeduid. Hun situatie is nog steeds hopeloos; hoop voor de toekomst hebben ze niet.

Ik behoor tot de Dalits. We zitten met 300 miljoen onder de laagste kaste op een bevolking van 1,2 miljard. Sinds de invoering van het wrede en krankzinnige kastenstelsel leven we in extreme armoede. De religie van het hindoeïsme is voor het westen en de rest van de wereld lange tijd verborgen gebleven. Pas na de kolonisatie door de Britten is het kastenstelsel zichtbaar geworden.

DE SCHADUW VAN EEN DALIT MAAKT AL ONREIN

Dalits zijn gedwongen om in aparte wijken te wonen. Het is hun niet toegestaan om water uit de dorpsbron te halen en het is voor hen verboden om een hindoeïetempel binnen te gaan. Vaak worden kinderen van Dalits genegeerd op school of moeten ze op de achterste rij zitten. In sommige dorpen bestaat een systeem van twee drinkglazen. Dat betekent dat er aparte glazen zijn voor Dalits die niet worden gebruikt door mensen uit de vier kasten. Dalits mogen alleen uit het voor hen bestemde glas drinken en moeten het schoonmaken en terugzetten op de oorspronkelijke plaats. Dat is in verschillende dorpen nog dagelijkse praktijk. De Dalits zijn onderworpen aan intimidatie, verkrachting, geweld en moord. Als maar de schaduw van een Dalit valt op iemand van een hogere kaste dan is die persoon verontreinigd volgens de regels van het kastenstelsel. Die regels houden in dat alleen al de aanwezigheid van een Dalit mensen van een hogere kaste verontreinigt. Als hindoes uit een hogere kaste lichamelijk contact hebben met een Dalit of zelfs maar de schaduw van een Dalit op hun lichaam krijgen, moeten ze een reeks rigoureuze reinigingsrituelen ondergaan.

Mijn vader plaatste me op een college dat geleid werd door een Brahmaan, een man uit de hoogste kaste. Hij was een goed mens maar zijn vader was fel tegen Dalits. Zijn vader waarschuwde hem dat hij tegen elke prijs moest voorkomen mij aan te raken. Ik herinner me nog dat hij dingen in mijn handen liet vallen zonder me aan te raken zodat hij

puur en heilig bleef. Een paar keer raakte ik hem per ongeluk aan. Hij werd erg boos op me en volgde daarna het reinigingsritueel.

In het tiende jaar van mijn opleiding raakte ik bevriend met een klasgenoot die tot een hoge kaste behoorde. Zijn vader was leraar op onze school. Op een dag waarschuwde hij me dat ik niet bevriend mocht zijn met zijn zoon. Vriendschappen buiten mijn eigen kaste mochten niet. Deze twee incidenten hadden een grote invloed op mijn leven. Ik werd vaak met discriminatie geconfronteerd.

Een Dalit wordt niet gezien als onderdeel van de menselijke samenleving maar beschouwd als lager dan mensen. Over het algemeen doen de Dalits het laagste werk, vernederende banen zoals het ontstoppen van rioleringen, het afvoeren van dode lichamen, het schoonmaken van toiletten of op straat schoenen repareren. Mijn grootvader van moeders kant ruimde kadavers op. Hij stroopte de huid van de dode dieren af. Van het leer maakte hij sandalen. Verder repareerde hij schoenen. Als ik bij hem kwam, sneed ik leer en deed mijn best om er sandalen van te maken.

Zelfs de meest eenvoudige beweringen van Dalits over hun rechten zorgen voor mishandelingen van de hogere kasten uit haat tegen hen. Het gaat dan om pesterij, verkrachting, geweld en zelfs moord.

AMBEDKAR EN DE GRONDWET

Aan het begin van de vorige eeuw stond er een man op die hartstochtelijk streed tegen het kastenstelsel. Dat was B.R. Ambedkar die als Dalit was geboren. Hij was een tijdgenoot van Mahatma Gandhi, de vader van het onafhankelijke India. Dr. Ambedkar stond bekend als de enige ware held van de *onaanraakbaren* en hij vocht voor gelijke rechten voor de Dalits zoals andere Indiërs een beweging inzetten voor bevrijding van het kolonialisme. Hij schreef:

Uitsluiting verhindert voor de onaanraakbaren elke kans op een beter leven. De onaanraakbaren krijgen geen enkele mogelijkheid om zich vrij te bewegen in de maatschappij. Ze zijn veroordeeld tot het wonen in afzondering in kerkers. Ze worden tegengehouden om een opleiding te volgen en zelf een beroep te kiezen.